

Chotovinský školák

MĚSÍČNÍK ZÁKLADNÍ ŠKOLY V CHOTOVINÁCH ČÍSLO 1 ROČNÍK 2010/2011

Znovu jednička

Právě držíte v ruce první číslo nového ročníku našeho Školáka. Na konci minulého školního roku jsme se ani nestačili rozloučit, protože nám okolnosti zabránily vydat poslední číslo. Vynahradili jsme Vám to bulletinem Znovu do lavic. Věříme, že informace v něm shromážděné Vám usnadnily návrat dětí do lavic.

I letos Vás budeme informovat o dění ve škole, ale zkusíme i trochu pobavit a poučit. O výběr informací a redakční práci se postarají žáci sedmé třídy v rámci předmětu Mediální výchova. Věříme, že získáme co nejvíc dopisovatelů z řad žáků i učitelů naší školy a Školák bude opravdu náš. V tomto čísle zkusíme dva nové ilustrátory a vyzýváme všechny, kteří to chtějí také zkusit, ať se přihlásí v redakci.

Všem našim stálým čtenářům i těm, kteří nám teprve přijdou na chuť, přejeme hodně zdraví a Školáka vždy při ruce.

Mnohem více obrazových informací o školním životě hledejte také na www.zschoťoviny.cz.

Najdete tam i aktuální jídelníček a nově i obsazenost sportovní haly.

Jiří Honza

Dejte přednost dětem

Ve čtvrtek 23. září se konala v učebně ICT veřejná schůzka pracovní skupiny našeho školního projektu Dejte přednost dětem. Dopravní projektant přivezl až z Havlíčkova Brodu spoustu mapek – pracovní verzi projektu, který pro nás zpracovává. Padaly tu žhavé návrhy, jak nejlépe vyřešit úseky, které školákům a školáčkům brání v bezpečné cestě do školy či školky pěšky nebo na kole. Bylo zajímavé sledovat, jak se dospělí mezi sebou dohadují. Vždyť to také byla poslední šance, jak ovlivnit konečnou dopravní studii. Přijel také krajský koordinátor Besipu, který nám pomáhal svými zkušenostmi z jiných míst Jihočeského kraje. Této akce se zúčastnil i náš pan starosta. Nebyli jsme ochuzeni o dobré chlebíčky a jiné dobroty, ale i přesto jsme neustále poslouchali, o čem se jedná. Diskutovalo se dlouho, ale nakonec jsme se dohodli, poděkovali panu projektantovi za práci i za to, že se nám hezky věnoval. Všem hostům jsme předali na památku odznak s logem a názvem našeho projektu. Také jsme se pochlubili naší novou kolárnou.

Lenka Toupalová a Lukáš Knotek

Čím budu?

Každý den se děje něco nového, zajímavého a určitě i poučného. Středa 29. září byla taky taková. Dostali jsme možnost poprvé se podívat na výstavu Vzdělání a řemeslo v Českých Budějovicích, kde se prezentují učební obory a střední školy. Možností bylo hodně. Viděli jsme kadeřnice kováře, pokrývače, malíře, sochaře, instalatéry a jiné zajímavé profese. Zatím nevím přesně, jaký obor si vyberu, ale zaujalo mne kadeřnictví a Střední průmyslová škola strojní a stavební v Táboře. Myslím, že každá práce je něčím zajímavá a zajímavou doufám zůstane. Proto jsme se snažili projít toho co nejvíc a odnést si z toho něco dobrého.

Kateřina Zelená

Svět středních škol

Letos v září zasedlo do školních lavic středních škol či středních odborných učilišť 16 bývalých žáků naší školy. Ač odešli, nezapomínáme na ně. Proto jsme se některých z nich zeptali, jak se jim na nových školách vede.

Jaké to bylo první den v nové škole?

Bylo to úplně stejné, jako když jsem přestoupila do Chotovin. Spolužáky jsem poznala dříve díky facebooku a schůzkám o prázdninách. **Sabina** (Gymnázium Pierra de Coubertina v Táboře)

První den byl nejistý. Téměř každý přišel ve dvojici s některým kamarádem, ale ostatní se mezi sebou neznali. Všichni se okukovali a někteří se odhodlali promluvit se sousedem. Tato atmosféra trvala pár dní. **Klárka** (Střední zdravotnická škola v Táboře)

Když jsem poprvé vstoupila mezi nové spolužáky, bylo to hodně divné. Měla jsem velký strach ze spolužáků, učitelů, nového prostředí, ale pak jsem si řekla, že jsme na tom všichni prváci stejně. Nikdo nikoho nezná a nejspíš má v sobě tento nebo podobný pocit. **Vendula** (Střední zemědělská škola v Benešově)

Když jsem poprvé vešla do třídy, byl to divný pocit. Nikoho jsem neznala. Nejprve jsem se bála, ale nyní si připadám, jako kdybych spolužáky znala odjakživa. **Lucka** (Střední odborná škola pro ochranu a tvorbu životního prostředí ve Veselí nad Lužnicí)

Co tví noví spolužáci?

Své spolužáky jsem nestihla úplně poznat. Myslím si, že nikdo nenahradí kamarády ze základky, ale ani ze střední. Zatím se mi zdá, že jsem v bezva třídě. Je nás 27. Podle mě by to bylo lepší v menším počtu, protože se tak líp učí a učitelé mohou jednat trochu jinak. **Klárka**

Ve třídě je nás 27. Jednou nás třídní učitelka vedla do jiné třídy. Když jsme tam došli, byl jsem tam s ní sám. Ostatní se totiž cestou někde ztratili. **Martin** (Centrum odborné přípravy v Sezimově Ústí)

Zdají se ti učitelé přísnější než ti ze ZŠ?

Ještě jsem je moc nepoznala, ale zdá se mi, že většina je přísnější než v Chotovinách. **Sabina**

Podle mě učitelé ze základky se k nám chovali víc osobně

a přátelštěji. Myslím, že jedním z důvodů je počet žáků. Byla jsem zvyklá, že se učitelé bavili při hodinách se všemi žáky, ale na střední škole to nemohou stihnout kvůli dvojnásobnému počtu žáků.

Klárka

Nezdá se mi, že by byli přísnější, ale někteří mají vyšší nároky. **Lukáš S.** (SPŠ – Technické lyceum v Táboře)

Je učení pro tebe náročné, máte nové předměty? A co cizí jazyky?

Učení je hodně těžké. Hlavně latina, anatomie, fyziologie, chemie a biologie. **Vendula**

Nepřijde mi to jako těžký obor. Stačí mi to vše naučit, jde to samo. **Lukáš J.** (SPŠ – obor truhlář)

Třeba angličtina se začala brát úplně od začátku. Učitelé jsou příjemní a učení berou s humorem. Na nikoho se ale nečeká, buď chápeš, nebo ne. Nejvíc mě baví cukrářská technologie. **Ivana** (obor cukrář)

Začala jsem se učit hlavně na matematiku, chemii a latinu. Myslím, že se budu muset učit víc na všechny předměty, protože máme jiné učitele, kteří vysvětlují látku jinak a mnohdy hůř než na ZŠ. Přibylo nám taky několik předmětů, které jsme dříve neměli. **Klárka**

Pokračuji v angličtině a přibyla mi španělština. Mohli jsme si vybrat druhý cizí jazyk – němčinu, španělštinu nebo francouzštinu. **Sabina**

Jak se ti vede na praxi?

Na praxi promazáváme dorty, zdobíme věnečky, učíme se přípravu různých těst. Máme super paní mistrovou, která mluví naší řečí, je jako my, ale potrpí si na přesnost při vážení surovin a na dobře odvedenou práci. **Ivana**

Zatím nám ukázali školu a stroje. Vypadá to docela těžce, ale to se zvládne. **Lukáš J.**

Stýská se ti po základní škole? Vrátil/a by ses?

Zatím ne, beru to tak, že část života je za mnou. **Lukáš S.**

Ne, nestýská. Martin

Na nové škole se mi líbí. Ale základka je základka. Spousty vzpomínek. **Lucka**

Na základce není taková volnost. **Ivana**

Vrátila bych se ráda. Můžu říct, že na ni každý den vzpomínám. Na to nejde zapomenout. Na druhou stranu mám na ni hezké vzpomínky, a přestože bych se

ráda vrátila, nejde to. Život jde dál a je na radě jiná škola, jiní lidé...

Vendula

Nikdo si zatím z bývalé devítky nestěžuje na špatnou volbu školy. Všichni se rozkoukávají a hledají si své místo mezi spolužáky. Přejeme jim hodně úspěchů a příjemných zážitků v novém prostředí. Doufejme, že i my si dobře zvolíme svou školu.

ptali se současní deváťáci

Copak COPka?

Začala škola, a jelikož jsme deváťáci a hledáme si vhodnou střední školu, tak jsme se v úterý 14. září vydali do Sezimova Ústí podívat se, jak to chodí na COPce. Autobus nás svážel i s deváťáky z jiných škol. Ti se celou cestu dohadovali, kde vlastně COPka je. Když jsme přijeli na místo, všichni jen kulili oči a my se nenápadně culili.

Na zastávce už na nás čekal nějaký zaměstnanec školy, který nás zahnal do kina Spektrum, a tam jsme v podání jednoho herce zhlédli vtipné představení z dějin divadla. Vrcholem představení bylo, když si pozval na prkna, co znamenají svět, dvě dívky a dva chlapce z publika a učil je herectví.

Po představení jsme dostali průvodce, který nás provázal po celé škole. Mohli jsme nahlédnout do různých učeben, kde probíhala výuka. Viděli jsme různé školní pomůcky. Některé máme u nás ve škole. Když jsme si Centrum odborné přípravy v Sezimově Ústí prohlédli, byl čas jet domů. Cestou jsme přemýšleli o středních školách, protože jsme dostali novou nabídku. Třeba se tam nakonec někdo z naší třídy přihlásí.

Miroslava Honzová ml.

Druhá šance!

Skupina ČEZ vyhlásila 2. kolo hlasování, kterým je možné podpořit získání grantu pro vybudování tzv. Oranžové učebny. Naše škola žádost o tento grant podala a zaregistrovala se i pro druhé kolo. V případě, že by byla naše škola vybrána, získali bychom vybavení pro učebnu fyziky a chemie, které by nám umožnilo podpořit výuku přírodních věd na naší škole. Pravidla druhého kola byla upravena tak, aby nediskriminovala menší školy, a Nadace ČEZ slibuje i nasazení moderních technologií pro odhalování podvodných hlasů. Každý z hlasujících má šanci i na svou výhru. V minulém kole jsme od Vás dostali tolik hlasů, kolik je v naší škole žáků. Za přízeň děkujeme a prosíme, zkuste to ještě jednou! **Hlasování poběží až do 15. října.**

Nezletilá osoba se může hlasování účastnit jen se souhlasem svých zákonných zástupců. Hlasující se musí zaregistrovat svou platnou emailovou adresou. Proto prosím, pomozte hlasovat svým dětem. Každá fyzická osoba s bydliskem na území ČR může dát jen jeden hlas.

Jiří Honza

Facebook není pro děti

Mám na mysli děti do 13 let. Děti z prvního stupně, které sedají k počítačům v naší škole, si zcela samozřejmě otevírají své účty na sociální síti Facebook. Kluci většinou kvůli hrám, dívky jsou zvědavé, kdo jim poslal zprávu. To, že si dítě umí s něčí pomocí účet vytvořit a pak se k němu přihlásit, ještě neznamená, že plní podmínky, kterýchž dodržování se každý uživatel zavazuje stisknutím virtuálních tlačítek souhlasím nebo pokračovat. Každý, kdo takový účet založil, souhlasil s tím, že...

- You will not provide any false personal information on Facebook.

Nepoužiješ na Facebooku žádné nepravdivé osobní informace.

- You will not use Facebook if you are under 13.

Nebudeš používat Facebook pokud jsi mladší 13 let.

O tomto rozporu každodenní reality a závazných podmínek uží-

vání této služby mnozí rodiče ani nevědí. Ti, kteří jsou si toho vědomi, možná jen mávnou rukou.

Jako rodič a učitel v jedné osobě vidím hned několik nebezpečí, která může naše shovívavost a přehlížení skutečnosti s sebou přinést

Internet není bezpečný pro nepoučeného a lehkomyšlného uživatele. Takoví lidé, a zvláště pak děti, získávají falešný pocit anonymity a bezpečí. Výuka ICT (informační a komunikační technologie) začíná na základní škole až v 6. třídě (příští rok již od 5.). Kdo máte doma malé děti, tak víte, že už v předškolním věku by nejraději vyzkoušely vše, co vidí u svých starších sourozenců a rodičů. Proto se na Vás rodiče obracím touto cestou, abyste stáli svým dětem po boku a pečlivě sledovali, co na Internetu podnikají, a vše nevhodné (agresivita, sexuální tematika atd.) se svými dětmi probírali a pomáhali jim tak vytvářet si na tyto věci vlastní názor. Dnes už nic nemůže být opravdové tabu, protože informace dobré i špatné jsou dostupné opravdu každému. Jsou jen věci, o kterých se nemluví. Pro dítě může být velmi nebezpečné, pokud si informace hledá jen u svých vrstevníků, protože se s ním o tom rodiče nechtějí bavit.

Dokonce i ti starší třinácti let jsou podle mne přílišnou závislostí na sociálních sítích ohroženi. Jsou totiž ve věku, kdy se učí seznamovat, reagovat na reálné podněty svých spolužáků, učitelů, trenérů, zaměstnanců školy i rodičů svých kamarádů. Nenechme je utíkat se do virtuálního světa, kde sice mohou mít stovky rádoby kamarádů, ale ve skutečnosti jsou sami, protože při setkání s člověkem tváří v tvář se neumí ani obyčejně pozdravit, natož si povídat, bavit se tak, jak je nám dáno do vínku. Člověk je tvor společenský, umí mluvit, avšak i po miliónech let vývoje přijímá stále větší část informací z mimiky a řeči těla. Dítě ke zdárnému vývoji v dospělého člověka potřebuje také pohlazení a objetí nejprve svých rodičů a později partnera. Myslím, že ztroskotanec trávící většinu času v bledém světle svého monitoru se dobrým partnerem ani stát nemůže. Nemá se to kde naučit.

Dětský profil na Facebooku může být zdrojem materiálů pro

kyberšikanu (druh šikany, který využívá elektronické prostředky, jako jsou mobilní telefony, e-maily, pagery, internet, blogy apod.).

Podporuje dojem dětí, že na počítačích doma, ve škole a později v zaměstnání mohou dělat cokoliv, co funguje. Chybí jim uvědomělá kázeň, která je v budoucnu může stát i zaměstnání, protože již dnes mohou zaměstnavatelé monitorovat činnost svých zaměstnanců na firemních počítačích.

V budoucnu mohou někteří z nich litovat své mladické nerozváznosti, protože oddělení pro nábor nových sil začínají zkoumat internetovou stopu uchazečů o práci ve svých firmách. Extrémní názory, erotické nebo pornografické fotografie byť dávno autorem či aktérem zapomenuté mohou být důvodem pro odmítnutí i vysoce kvalifikovaného a perspektivního člověka, který tímto způsobem zpochybnil svou důvěryhodnost.

Žijeme ve světě, který se mění nejrychleji v lidských dějinách. Přestože se nemáme kde poučit o chybách svých předků, obecná slušnost, obezřetnost a selský rozum nám pomůže se těchto chyb vyvarovat.

Naivita dětí je někdy bezbřehá a my jsme tu od toho, abychom je chránili.

Informace najdete například na www.seznamsebezpecne.cz.

Jiří Honza

Poznej mistry!

Víte, že váš spolužák Pavel Camrda se se svým kolegou Adamem Ťoupalíkem z cyklotýmu Budvar Tábor stal ve své kategorii mistrem republiky v časovce dvojic? Nevěříte? Věřte! Položili jsme mu pár otázek o sportu, ve kterém tak vyniká.

Je dobré vybavení pro cyklistiku důležité?

Já si myslím, že člověk na to musí mít a pak až může ladit techniku. I když pohled na nadupaný kolo zastraší.

Jakým způsobem se jezdí časovka?

Nejdříve se rozjedeme po trati, pak se jede do stanu, kde jsou ergometry (trenažéry). Tam se pořádně rozjedeme a zapotíme. Pak se namažeme startoilem a vklouzneme do kombinéz. Nasadíme kapky (aerodynamické helmy) a dojedeme na start. Tam nám dá trenér poslední pokyny, vylezeme do sedel a drží nás startovní pomocník. Pak rozhodčí řekne 2 minuty do startu, koukneme se na časomíru, rozhodčí začne odpočítávat 10 sekund, časomíra začne pípat, zhluboka se nadechneme, rozhodčí vykřikne start, galusky se protočí a už hltáme první metry závodu! Jelo se 18 km. Na trati se pravidelně střídáme, jeden táhne a druhý odpočívá.

Čekali jste takový úspěch?

Ano, měli jsme natrénováno a chtěli jsme si udělat radost.

Jíš a piješ během závodu?

Na jídlo není čas, možná tak hodinu před závodem si dám třeba banán. Na kole vozíme bidony (malá láhev s ionťáčkem), využiju ho tak jednou! V kombinéze mám v malinké kapsičce tabletku proti křečím. Už jsem ji jednou použil a pomohla!

Co je pravdy na tom, že si cyklisti holí nohy?

Je to pravda. Kdybych spadl a udělal si silniční lišej, chlupy by mi zarostly do rány.

Jaký je tvůj vzor?

Alberto Contador. Je vrchař. Andy Shleck je slušný a dodržuje cyklistická pravidla. Třeba neháze bidon po soupeřích, a když je únik, tak počká na soupeře, kterému se něco stalo.

Jezdíš rád kopce?

Kopce mám rád, protože jsem v nich rychlý a snažím se útočit ve

Kluci v akci © archiv Cyklo tým Budvar Tábor

vrchařských premiích na puntíkatý trikot.

Od kolika let trénuješ?

Pravidelně rok a dřív jsem jezdil pro radost, zkoušel jsem i fotbal.

Proč tě cyklistika baví a co ti to dává?

Baví mne hodně, protože chci něčeho dosáhnout. Už jsem si závoděním i něco vydělal.

Máš fanynky?

Ano, mám pár holek – závodnic, fandíme si navzájem.

Jaké cyklistické disciplíny

děláš?

MTB (horské kolo), cyklokros a silnici, ta mě baví nejvíc.

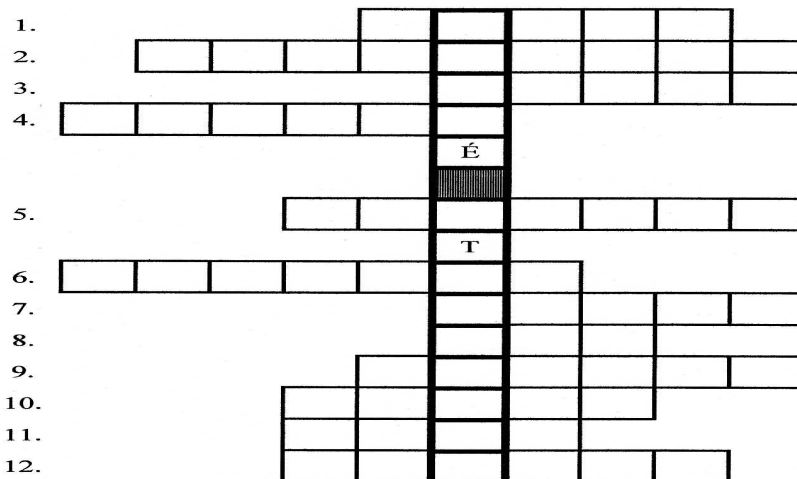
Kolik máš kol?

Musím mít jedno závodní kolo pro každou disciplínu a ještě další 3 rezervní, které si můžeme půjčovat. Je to drahý sport.

Čeho chceš v cyklistice dosáhnout?

Chtěl bych jednou uspět na světových pohárech.

*mistra republiky zpovídali
Lukáš Knotek a Jan Šmejkal*

28. září má svátek Václav a je státní svátek Den... (viz tajenka)

1. Hmyz, který sbírá pyl 2. Stát na východ od nás 3. Když si nevyměníš ponožky, ucítíš... 4. Malé zvíře, miluje mrkev 5. První československý prezident 6. Typická květina Nizozemí 7. Město, které založili husité 8. Část obličeje 9. Zvíře – budík 10. Největší stát na světě 11. Přelož anglické slovo „car“ 12. Děti si hrají na...

připravila Anežka Krejčová

CHOTOVINSKÝ ŠKOLÁK

REDAKČNÍ RADA: žáci 7. třídy v rámci předmětu Mediální výchova

OBÁLKA: Jiří Honza

ILUSTRACE: Pavel Mikoláš, Jiří Seidl

Tisk: tiskárna ABC CHOTOVINY

